

ה"ט 70182/01/23 - סיגלית פרומה ליידרמן נגד ג'אדי עיסי

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 70182-01-23 סיגלית פרומה ליידרמן נ' ג'אדי עיסי
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת סיגלית מצא
המבקשת: סיגלית פרומה ליידרמן
נגד
המשיבה: ג'אדי עיסי

פסק דין

1. בפני בקשה למתן צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת").
 2. הבקשה הוגשה ביום 29.1.2023 והובאה בפני במסגרת תורנות.
 3. בבקשתה טענה המבקשת כי המשיבה, המתגוררת בדירה מעל הדירה בה מתגוררת המבקשת, מטרידה אותה, בולשת אחריה, עוקבת אחר תנועותיה ומעשיה ומייצרת רעש מעל המקום בו מצויה המבקשת. לדברי המבקשת, התנהגות זו נמשכת מזה כשמונה חודשים ובחודשיים האחרונים באופן בלתי פוסק, כך ש"כל תנועה שלי בדירתי מלווה ברעש מעלי. אני מתעוררת מהרעש, רעש מלווה אותי במשך כל היום, הצהריים, אחר הצהריים, הערב ובתוך זמן השינה שלי מופיע רעש שעוקב אחרי".
 4. לאחר ששמעתי את המבקשת, לא מצאתי ליתן צו במעמד צד אחד. הבקשה נקבעה לדיון במעמד הצדדים. לבקשת המשיבה נדחה הדיון ליום 5.2.2023.
 5. בעדותה בפני טענה המשיבה כי אינה יודעת לאיזה רעש מכוונת המבקשת ואף אינה מבינה כיצד יתכן שהיא עוקבת אחר המבקשת. המשיבה ציינה שאמה של המבקשת התקשרה אליה מספר פעמים בתלונה שהיא מרעישה. באחת הפעמים ישנה המשיבה ובפעם השנייה הייתה בעבודה. המשיבה הודתה כי לעיתים היא מזיזה את הכיסאות הסמוכים לשולחן האוכל וציינה כי היא מוכנה לרכוש מדבקות ולהדביקן לרגלי הכיסאות. מעבר לכך, טענה המשיבה, לא ידוע לה על איזה רעש מתלוננת המבקשת.
- המשיבה אף ציינה כי היא עוזבת את הדירה בסוף חודש זה.
- המבקשת חזרה על טענתה כי "הרעש עוקב אחרי בדירה במשך היום והלילה, התנהגותה ממלאת אותי תחושת נרדפות. אין מקום וזמן ללא הרעש שהוא בלתי פוסק, היא לא נותנת מנוח. הרעש מופיע תמיד בהפתעה, עוצמתו לא ידועה וגם לא פרק הזמן שיימשך. אני בתחושת מתח וחרדה כל הזמן" (עמ' 3, ש' 8-10).

דין והכרעה

6. לאחר ששקלתי את העדויות ששמעתי, ועם כל הצער על הסבל (הסובייקטיבי) שחשה המבקשת, לא מצאתי ליתן צו כמבוקש. ואנמק.

7. סעיף 2 (א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת מגדיר הטרדה כ"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו." ס"ק (ב) מונה דוגמאות להטרדה מאיימת, ביניהן: בילוש, מארב או התחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או פגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת.

8. בבר"ע (י-ם) 179/04 נס שובל נגד מרים ניסים (10.8.2004) דן בית המשפט בחוק מניעת הטרדה מאיימת ותכליותיו ועמד על הזיקה בינו לבין החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, שנחקק עשר שנים לפניו:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת (בעניין זה מקובלת עליי גישתה של עו"ד סלע בסעיף 28 לבר"ע).

יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה."

לעניין זה ראו גם דברי בית המשפט ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (28.4.2011):

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיון ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה."

9. המבחן להתקיימות התנאים המנויים בסעיף 2 לחוק אינו סובייקטיבי כי אם אובייקטיבי. ועוד, רשימת המקרים המנויים בסעיף 2 (ב) לחוק אינם רשימה סגורה, כעולה מהמבחן הקבוע בסעיף 2 (א) לו (בש"א 170662/07 אלוני סדובניק רוני נ' הלפרין אפרים (21.8.2007)). יחד עם זאת, לא כל "הטרדה" עולה כדי "הטרדה מאיימת". על מנת לסווג הטרדה כ"מאיימת", יש להשתכנע כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בו (ה"ט (קר') 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.2015)). הפסיקה פירשה את הדרישה לפגיעה בשלוות חייו של הנפגע, ככוללת אירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה, כמו גם לפגוע בשגרת החיים התקינה (ה"ט 39396-03-16 פלוני נ' אלמונית ואח' (27.3.2016)).

10. בה"ט (ראשל"צ) 8252-06-17 שחר עזרא נ' ערן מישוריס (23.6.2017) התייחס בית המשפט לאיזון בין המבחן הרחב הקבוע בסעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת לבין הפגיעה הכרוכה במתן צו לפיו ואמר את הדברים הבאים:

"... בהתחשב בתכליות של החוק, ובסמכויות שהוא מקנה לביהמ"ש, ליתן צווים המהווים הגבלה של ממש על חירותו של אדם, על חופש התנועה שלו ועל חופש הביטוי שלו, ספק אם יש הצדקה להפעיל את אותן סמכויות בהעדר סכנה לפגיעה ממשית במבקש.

זאת ועוד, על אף ההגדרה המרחיבה, נראה כי ההנחה הגלומה בהוראות החוק היא כי מעשי ההטרדה עליהם נועד החוק לחול, הינם מעשים המופנים כלפי הנפגע, וכרוכים בחדירה למרחב הפרטי שלו (הפיזי או הרעיוני), באופן המאיים עליו או על שלוות חייו."

11. מורם מהאמור עד כה כי החוק למניעת הטרדה מאיימת נועד לפתור, באופן מידי ולתקופה קצובה, מעשים שיש בהם לאיים, לפגוע או לשבש בצורה חמורה את שגרת חייו של המבקש. על המבקש צו מכוח החוק למניעת הטרדה מאיימת להניח תשתית אובייקטיבית המבססת את תחושתו הסובייקטיבית בדבר הטרדה, באופן המצדיק פגיעה בחירותו של המשיב.

לא כך הדבר בענייננו.

12. הגם שדומה כי המבקשת אכן מצוי במצוקה סובייקטיבית, לא שוכנעתי כי המשיבה היא המקור למצוקה זו. אף לא מצאתי בסיס אובייקטיבי למעשים אותם מייחסת המבקשת למשיבה. התרשמותי מהמשיבה הייתה כי אכן אינה מבינה את התלונה וכי ככל ויובהר לה לאיזה רעש הכוונה, תנקוט בכל האמצעים הסבירים האפשריים להפחתתו, בכפוף לאפשרותה לעשות שימוש בדירתה. גם לאחר דבריה אלה, לא הצביעה המבקשת על מקור אפשרי לרעש הבלתי פוסק עליו היא מתלוננת, כמו גם טענתה כי המשיבה עוקבת אחריה מדירתה לשם הטרדתה על-ידי אותו רעש.

13. משכך, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ג, 05 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.